

4. Az EK-Szerződés 43. cikkével ellentétes-e az a tagállami törvényi szabályozás, amely a társaságiadó-megállapítás során a társaság által valamely adózási időszakban egy másik tagállambeli leányvállalatától kapott osztalékok adómentességét az előbbi tagállamban az osztalékfizetés időpontja szerinti adózási időszakban (bizonyos, törvényben meghatározott részösszegek levonását követően) elért nyereségre korlátozza, miközben az osztalékfizetés teljes adómentessége is lehetséges lenne, ha e társaság egy másik tagállamban telephelyet létesített volna?

(¹) HL L 225., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 147. o.

A Najvyšší súd Slovenskej republiky (Szlovákia) által 2007. október 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Karol Mihal kontra Daňový úrad Košice V

(C-456/07. sz. ügy)

(2007/C 315/45)

Az eljárás nyelve: szlovák

A kérdést előterjesztő bíróság

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Az alapeljárás felei

Felperes: Karol Mihal

Alperes: Daňový úrad Košice V

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (a továbbiakban: a hatodik irányelv) 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdését lehet-e úgy értelmezni, hogy az kizárólag a jogi személy közintézményekre vonatkozik, és nem a természetes személy közintézményekre, tehát a jogi személy közintézmények nem minősülnek adóalanyoknak az olyan tevékenységekre, illetve ügyletekre vonatkozóan, amelyeket hatóságként folytatnak, míg a természetes személy közintézmények igen?
- 2) Amennyiben valamely nemzeti jogi rendelkezés a hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdése tekintetében korlátozza az adóalanyok nem minősülő (a HÉA alá nem tartozó) személyek körét, a hatodik irányelv 4. cikke

(5) bekezdése első albekezdésének rendelkezése közvetlenül alkalmazandónak minősül-e?

- 3) Az olyan természetes személy, mint a jelen ügyben a bírósági végrehajtó tevékenységét, aki közhatalmat gyakorol, és aki a nemzeti szabályozás értelmében hivatalos személynek minősül, lehet-e közintézmény által folytatott tevékenységnek minősíteni, tehát lehetséges-e, hogy e személy ne minősüljön adóalanyoknak az olyan tevékenységekre, illetve ügyletekre vonatkozóan, amelyeket hatóságként folytat a hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdése értelmében?

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2007. október 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Sandra Puffer kontra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

(C-460/07. sz. ügy)

(2007/C 315/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof (Ausztria)

Az alapeljárás felei

Felperes: Sandra Puffer

Alperes: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A közösségi jogi alapjogokba (az egyenlőség közösségi jogi elvébe), ütközik-e a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) (a továbbiakban: hatodik irányelv), különösen annak 17. cikke, ha annak alapján az adóalanyok más EU-polgároknál körülbelül 5 %-kal kedvezőbben szerezhetnek lakáscélú magánszükséglet kielégítését szolgáló (fogyasztás) lakóingatlanokon fennálló tulajdont, miközben ezen előny abszolút összege a lakóingatlan beszerzési és előállítási költségeinek összegével párhuzamosan korlátlanul emelkedik? Megvalósul-e ez az ütközés azáltal is, hogy az adóalanyok a magáncélú lakóingatlanukat vállalkozásuk céljára még csekély mértékben sem használó más adóalanyoknál körülbelül 5 %-kal kedvezőbben szerezhetnek lakáscélú magánszükséglet kielégítését szolgáló és legalább csekély mértékben vállalkozás céljára használt lakóépületeken fennálló tulajdont?

2. Az EK 87. cikkével ellentétes-e a hatodik irányelv, különösen pedig a hatodik irányelv 17. cikkének átültetése céljából elfogadott nemzeti rendelkezés arra tekintettel, hogy bár e rendelkezés az adóalanyok magáncélra használt lakóingatlanaihoz kapcsolódó – az 1. kérdésben említett – előnyt minden, adóköteles tevékenységet végző adóalany számára biztosítja, az adómentes tevékenységet végző adóalanyokat azonban ezen előnyből kizárja?
3. A hatodik irányelv 17. cikkének (6) bekezdése továbbra is kifejti-e joghatását akkor, ha a nemzeti törvényhozó a hatodik irányelv 17. cikkének (6) bekezdésére alapítható, adólevonást kizáró nemzeti jogi rendelkezést (jelen esetben az 1994. évi UStG 12. §-a (2) bekezdésének 1. pontját) kifejezetten azzal a szándékkal módosítja, hogy az adólevonás kizártságát fenntartsa, és a nemzeti UStG-ből szintén az az előzetesen felszámított adó levonása kizártságának fenntartása következne, a nemzeti törvényhozó azonban a közösségi jog (jelen esetben a hatodik irányelv 13. cikke B. része b) pontjának) értelmezését illető, csak utólag felismert tévedés következtében olyan szabályozást fogadott el, amely – önmagában szemlélve – a közösségi jog alapján (a Seeling-ügyben hozott ítéletben a hatodik irányelv 13. cikke B. része b) pontjának tulajdonított értelmezés szerint) az előzetesen felszámított adó levonásának lehetőségét biztosítja?
4. A 3. kérdésre adott nemleges válasz esetén:

Korlátozhatja-e az előzetesen felszámított adó levonása kizárásának (jelen esetben az 1994. évi UStG 12. § (2) bekezdése 2. pontja a) alpontjának) a hatodik irányelv 17. cikkének (6) bekezdése szerinti „stand-still klauzulán” alapuló joghatását, ha a nemzeti törvényhozó két, egymást átfedő, az adólevonást kizáró nemzeti jogi rendelkezés (jelen esetben az UStG 12. § (2) bekezdése 2. pontjának a) alpontja és az UStG 12. §-a (2) bekezdésének 1. pontja) közül az egyiket módosítja, és végül azért mond le szándékáról, mert jogban való tévedésben volt?

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

A Protodikeio Livadeias (Görögország) által 2007. október 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Panagiotis Koskovolis és Aikaterini Pappa kontra Koinotita Kyriakiou Viotias

(C-467/07. sz. ügy)

(2007/C 315/47)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Protodikeio Livadeias

Az alapeljárás felei

Felperes: Koskovolis Panagiotis és Aikaterini Pappa

Alperes: Koinotita Kyriakiou Boiotias

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 3. kötet 368. o.) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszát és 8. szakaszának 1. és 2. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a közösségi jog nem teszi lehetővé a tagállamok számára, az e keretmegállapodás alkalmazására történő hivatkozással való indokolással, hogy intézkedéseket fogadjanak el, amikor:

- a nemzeti jogrendben már az irányelv hatálybalépését megelőzően léteznek a keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti egyenértékű jogszabályok, és
- amikor a keretmegállapodás végrehajtásaként elfogadott intézkedésekkel csökken a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelmének általános szintje a nemzeti jogrendben.

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, amennyiben a nemzeti jogrendben már az 1999/70/EK irányelv hatálybalépését megelőzően léteznek a keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti egyenértékű jogszabályok, mint a szóban forgó 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdése, a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók védelme általános szintjének megengedett csökkentésének minősül-e a nemzeti jogban, a keretmegállapodás 8. szakaszának 1. és 3. pontja értelmében egy olyan jogszabályi intézkedés elfogadása, a keretmegállapodás alkalmazására történő hivatkozással való indokolással, mint a szóban forgó 164/2004. sz. elnöki rendelet 11. §-a:

- amennyiben, a hivatkozott, a keretmegállapodás végrehajtására irányuló jogszabályi intézkedést az 1999/71/EK irányelv átültetésére előírt határidő lejártá után fogadták el, de időbeli hatályába csak azok a határozott idejű munkaszerződések és –viszonyok tartoznak, amelyek végrehajtása az irányelv hatálybalépésekor folyamatban volt, vagy amelyek az irányelv hatálybalépése előtt, meghatározott időtartamban jártak le, de az irányelv átültetésére előírt határidő lejártá után, míg a korábban hatályos egyenrangú jogszabályok időbeli hatálya nem korlátozott, és alkalmazási körükbe tartozik valamennyi olyan határozott idejű munkaszerződés, amelyet az 1999/70/EK irányelv hatálybalépésének, illetve az átültetésére előírt határidő lejáratának időpontjában kötöttek, illetve végrehajtásuk folyamatban volt, vagy ekkor jártak le;